

ת"פ 4711/02/17 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד שלומי דרעי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 4711-02-17 מדינת ישראל נ' דרעי
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ אנה קצובסקי

נגד

הנאשם

שלומי דרעי

ע"י ב"כ עו"ד דוד ונטורה

גזר דין

הודאת הנאשם ותיק הצירוף

1. הנאשם, יליד 1986, הורשע על פי הודאתו, ולאחר שנשמעו שמונה עדי תביעה, בכתב אישום מתוקן המייחס לו שני אישומים כדלקמן:

א. אישום מס' 1 - ביום 12.1.17 בשעה 02:30 הגיעו הנאשם ואחרת, שזהותה ידועה למאשימה, לבית העסק "פיצוציית הנקודה האדומה" ברחוב דרך מגדיאל בהוד השרון ברכבו של הנאשם. בנסיבות אלה החזיק הנאשם ברכב מכשירי פריצה: מגזרי מתכת ("תוכי"), פטיש ולום. הנאשם יצא מהרכב כשבידו מגזרי המתכת וניגש לבית העסק. אז ניסה הנאשם לשבור את מנעול בית העסק באמצעות מגזרי המתכת, על מנת לפרוץ לבית העסק, ושבר חלק בקיר החיצוני של בית העסק.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של נסיון פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה, בניגוד לסעיף 409(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 יחד עם סעיף 25 לחוק; החזקת מכשירי פריצה, בניגוד לסעיף 409 לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

ב. אישום מס' 2 - ביום 2.1.17 בשעה 09:00 הגיע הנאשם לבית המתלוננת ברחוב המכבים 42 בהוד השרון. באותה שעה שהה בבית בנה של המתלוננת, קטין כבן 11. הנאשם התפרץ אל הבית בכך שעקר את סורג החלון ממקומו ונכנס דרך החלון אל הבית. אז, הבחין הנאשם בקטין השוהה בבית, סב על עקבותיו ונמלט מן הבית דרך החלון.

עמוד 1

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של **נסיון התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה**, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק; **והיזק לרכוש במזיד**, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

ג. ת"פ (כ"ס) 37205-08-17 - בנוסף, צירף הנאשם תיק פלילי נוסף שהיה תלוי ועומד כנגדו, והודה בעובדותיו כמפורט להלן: ביום 20.1.17 שוחרר הנאשם, במסגרת הליך המעצר לצרכי חקירה, בתנאים מגבילים, אשר כללו מעתר בית מלא בעיר הרצליה והרחקה מהעיר הוד השרון לרדיוס של 2 ק"מ. ביום 2.2.17 הוקלו תנאי השחרור כך שניתנה לנאשם אפשרות לצאת להתאווורות יומית בת שעתיים, בין השעות 10:00-12:00, בליווי ובפיקוח על מנת להגיע לבית המרקחת הקרוב למקום מגוריו. ביום 9.4.17 בשעה 22:49 שהה הנאשם מחות לבית, בעיר הוד השרון, ובמעשיו הפר הוראה חוקית שניתנה כשורה על ידי בית המשפט.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, בניגוד לסעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. לבקשת ב"כ הנאשם הוזמן תסקיר בעניינו של הנאשם, שלאחר קבלתו נשמעו הטיעונים לעונש, כאשר כל צד טען כראות עיניו.

תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 12.7.18 עולה כי מדובר בנאשם כבן 31, נשוי ואב ל-3 ילדים, בעל נכות רפואית של 36%, כיום עובד בעסק משפחתי לשיווק ומכירת מכוניות. מגיל צעיר חווה הנאשם מעברים תכופים בין מסגרות לימוד ובין פנימיות ומוסדות סגורים עקב בעיות התנהגותיות וקשיים לימודיים (הוריו ניהלו אורח חיים התמכרותי ואביו הסתבך בפלילים וריצה תקופות מאסר). מגיל 15 החל משתמש בסמים מסוג קנאבוס ובגיל 16 נשפט לראשונה למאסר בפועל. לאורך חייו המשיך בניהול אורח חיים שולי, שב והסתבך בפלילים וריצה מאסרים. במישור התעסוקתי עבד בעבודות מזדמנות לתקופות קצרות, וכיום מזה שנה עובד בעסק המשפחתי כאמור. הנאשם התגרש כשהיה נתון במאסר ונישא בשנית בשנת 2016 ומתאר סיפק ושביעות רצון מהקשר הנוכחי עם אשתו, כשמשפחתו מספקת עבורו מסגרת תומכת ומשמעותית ומדרבנת אותו להמשיך בשינוי בו החל. בשנת 2008, במסגרת מעצר קודם, נעשה נסיון לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית ארוכת טווח, אך הנאשם סירב. מששולב במרכז יום לא עמד בתכנית הטיפולית, לא הקפיד על תנאי המגבילים ועל כן, נערך דיון מחודש בתנאי השחרור.

באבחון הנוכחי, נטל הנאשם אחריות על המיוחס לו וטען שהעבירות בוצעו על רקע "סכסוך כספי עם אחד ממכריו", כאשר רצה להזיק לו ולנקום בו כשהמקומות המתוארים בכתב האישום שייכים לאותו מכר. לגבי התיק המצורף טען פעל בהיעדר שיקול דעת על אף שידע שאסור לו להסתובב בעיר הוד השרון.

הנאשם הביע עייפות מאורח החיים השולי שניהל ברצונו לנהל חיים נורמטיביים ויציבים. לדבריו, בשנתיים האחרונות הוא עורך מאמצים לשינוי, אשר באים לידי ביטוי במחויבותו למשפחתו ובתפקודו באופן יציב בעבודה. השרות התרשם כי נוכח חשיפתו של הנאשם לשימוש בסמים על ידי הוריו מגיל צעיר ונוכח המחירים הכבדים ששילם בעקבות ההתמכרות לסם, הצליח להימנע ולהתרחק משימוש בחומרים ממכרים. בדיקת שתן אחת שנערכה לו נמצאה נקיה משרידי סם.

כגורמי סיכון במצבו תיאר שרות המבחן את חומרת מעשיו בעבירות הנוכחיות, מעורבות שולית חוזרת והעבודה שתלויים

כנגד הנאשם תיקי מב"ד נוספים. עוד נלקחו בחשבון קשייו של הנאשם בהצבה והיענות לגבולות פנימיים וחיצוניים, כמו גם דפוסי אישיותו המתוארים. כגורמי סיכוי נלקחו בחשבון נטילת האחריות על המעשים, מחויבותו בשמירה על קשר עם שרות המבחן, המאמצים שעורך הנאשם לשינוי דפוסי והתנהלותו ונכונותו להשתלב בתכנית טיפולית. השרות התרשם כי שילובו של הנאשם בטיפול ייעודי בשרות המבחן המיועד לעוברי חוק, עשוי להפחית את הסיכון להישנות מעורבותו של הנאשם בעבירות דומות.

נוכח העובדה שמדובר בנאשם אשר החל בעריכת שינוי באורח חייו, ונוכח הנכונות והמוטיבציה שמבטא באשר להשתתפותו בטיפול, המליץ שרות המבחן לאמץ את האפיק הטיפול-שיקומי ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי. כמו כן, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות מאסר שירוצה בעבודות שרות, שלא לתקופה המקסימלית, נוכח העבודה שהנאשם מפרנס את שלושת ילדיו.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. בפתח טיעוניה ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע כי כתב האישום המתוקן מונה "כמה עבירות המהוות כמה אירועים", כלשון סעיף 40(ב) לחוק העונשין והפרשנות שניתנה לו בפסקי הדין ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) וע"פ 258/17 סלאח ואח' נ' מדינת ישראל (10.8.17), ועל כן, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע. לאור הערכים החברתיים המוגנים בעבירות מושא כתב האישום המתוקן ביקשה התובעת לקבוע מתחם עונש הולם עבור כל אישום הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. לגבי העבירה של הפרת הוראה חוקית מושא התיק המצורף ביקשה התובעת לקבוע מתחם עונש הולם הנע ממאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם - נוכח עבר פלילי מכביד וקיומו של מאסר על תנאי בן 12 חודשים - ביקשה למקם ברף העליון של מתחמי הענישה להם עתרה. לדבריה, מדובר בעבריון רכוש מועד, כאשר בין השנים 2002-2014 נדון למספר מאסרים, בין היתר בגין צירוף של 28 תיקים של עבירות רכוש, וכאשר בין השנים 2004-2016 שהה במאסר משך כ-9 שנים. ממאסרו האחרון השתחרר הנאשם בחודש ינואר 2016 וחזר לסורו לאחר פחות משנה כשעונש מאסר על תנאי ארוך בן 12 חודשים תלוי ועומד מעל ראשו. הרשעתו האחרונה של הנאשם היתה בגין שוד של תחנת דלק במסגרתו הוטלו עליו 60 חודשי מאסר לריצוי. אין לראות במאסר על תנאי כ"ישן" היות ובין השנים 2011-2016, כאמור, שהה הנאשם במאסר. התובעת ביקשה להסתייג מהמלצת שרות המבחן הרואה, לטענתה, את האינטרס הצר של הנאשם ואינו אמון על אינטרס הציבור. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות מושא כתבי האישום כשהיה נתן באותן נסיבות אישיות, דהיינו, בהיותו נשוי ואב לילדים קטנים, ועל כן, אין לדבר על שינוי נסיבות מאז ביצוע העבירות ועד למתן גזר הדין. נטען כי בעובדה שכיום מחזיק הנאשם בעבודה קבועה ומסודרת כמו גם בעובדה שהוא נקי מסמים ושלא שב והסתבך בפלילים בשנה וחצי האחרונות, אין כדי להביא לסטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, שכן אין כל קשר בין הסמים אותם צרך הנאשם לבין ביצוע העבירות, כאשר המניע לביצוען, על פי דברי הנאשם לשרות המבחן, היה הצורך לנקום במכר. נוכח זאת, ונוכח העובדה שמדובר בקיומו של מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוא חב-הפעלה, ובהיעדר נימוק לסטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ביקשה התובעת להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה משמעותית, להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר, ולגזור עליו מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננים. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, לכך שהוריו נכנסו ויצאו ממכוני גמילה, אביו הסתבך בפלילים חדשות לבקרים ונכנס ויצא מבתי סוהר והנאשם גדל בעזובה, הועבר ממרכז חירום למשפחת אומנה ולמוסדות

סגורים. בנסיבות אלו, לא ייפלא שהנאשם שב והסתבך בפלילים וריצה מאסרים בפועל. אולם, לדבריו, התסקיר מבשר שינוי. לראשונה, הנאשם מראה סימנים של עריכת שינוי באורחות חייו וזו הזדמנות בשבילו לצאת מן המעגל אליו הוא נולד ובתוכו הוא חי. ב"כ הנאשם טען ששליחת הנאשם למאסר נוסף אינו הפתרון הצודק ולא יסייע לו לצאת ממעגל הפשע. הסניגור טען שהטלת צו מבחן למשך שנה וחצי יהווה גורם מפחית סיכון ומדרבן עבור הנאשם. הוא הפנה לפסיקה ממנה למד שבנסיבות ביצוע העבירות מושא כתב האישום המתוקן יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין של"צ ל-12 חודשי מאסר. הנאשם סובל ממחלה כרונית, הוא עובד בעבודה מסודרת מזה תקופה ארוכה, הוא הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו. בנסיבות אלה, אף אם בית המשפט יקבע שמדובר באירועים נפרדים, עדיין יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. ב"כ הנאשם הציע, איפוא, להטיל על הנאשם פיצוי הולם למתלוננים ולהאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו.

6. הנאשם בדברו האחרון ציין שהוא מגיל 16 יוצא ונכנס לבתי הסוהר, כאשר לא ניתנה לו הזדמנות לשיקום. כיום הוא מתמיד בעבודתו מתפקד כשורה ולא רוצה לחזור לכלא ולחיי עבריינות. עם אשתו הקודמת הגיע להסדר תשלום מזונות כאשר לראשונה הגיע להסדרי ראייה בקש לבתו בת ה-5. הנאשם טען שהוא אמור להתאשפז נוכח חשד לקיומה של מחלה ממארת והבטיח להעביר מסמכים רפואיים - אך לא העביר כאלה וההנחה שמצבו הרפואי בענין זה תקין.

דין והכרעה

7. אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם. לגבי עבירות נסיון ההתפרצות, החזקת כלי פריצה והיזק לרכוש בזדון - מדובר בשמירה והגנה על קניינו של אדם ומניעת פגיעה בו; שמירה על שלומו ובטחונו של הציבור, כאשר בידוע הוא שכל התפרצות או נסיון התפרצות טומנים בחובם פוטנציאל למפגש בלתי רצוני עם קורבן העבירה, ומכאן למגע פיזי ואלים שסופו בפגיעה פיזית או נפשית בקורבן העבירה; ושמירה על פרטיותו של אדם, כאשר כל חדירה למרחב הפרטי - בית עסק או דירת מגורים - מפרה בצורה בוטה את הפרטיות של בעל המקום. ולגבי העבירה של הפרת הוראה חוקית - שמירה על סדרי שלטון ומשפט; ציות להוראות שניתנות על ידי בתי המשפט וכיבוד ערכאות השיפוט; וכיבוד התנאים המגבילים שהוטלו על ידי בית המשפט על מנת להבטיח שלומו ובטחונו של הציבור.

8. עיון בכתב האישום המתוקן ובחינת מעשיו של הנאשם מעלים כי הוא פגע בערכים החברתיים המוגנים **במידה בינונית**. באשר ל**אישום הראשון**, הוא הצטייד מבעוד מועד בכלי פריצה, וביניהם מגזרי מתכת, פטיש ולום, והגיע לבית העסק יחד עם אחרת, בכוונה להתפרץ אליו. הנאשם גרם לנזק בבית העסק, בכך שכשביקש לבצע זממו ולהיכנס לבית העסק, הוא ניסה לשבור את מנעול הדלת ואף שבר חלק מהקיר החיצוני של בית העסק, כל זאת לאחר מעשי תכנון והכנה. באשר ל**אישום השני**, הנאשם עקר סורג חלון של בית מגורים ממקומו ונכנס דרך החלון אל תוך הבית. בהיותו בבית, הבחין הנאשם בילד, קטין כבן 11, ושב על עקבותיו ונמלט דרך החלון. נקל לשער את הטראומה אותה חווה אותו קטין כשנתקל בנאשם - גבר זר בשנות ה-30 לחייו - כשהוא נמצא בתוך ביתו-מבצרו, המקום בו הוא אמור להרגיש מוגן ובטוח.

יחד עם זאת, ולקולא, ייאמר כי אף אם לא מבחירה, הרי שביצוע העבירות לא הושלם, הנאשם לא גנב מבית העסק ומדירת המגורים מאום והוא בחר לשוב על עקבותיו ולעזוב את המקום. גם בנסיון ההתפרצות מושא האישום השני,

הנאשם נמנע מליזום מגע עם הקטין, לא איים עליו, לא שוחח עימו וודאי שלא פגע בו פיזית.

באשר לתיק המצורף, הנאשם הביע זלזול בהוראת בית המשפט ותחת לשהות בתנאים מגבילים בעיר הרצליה, שהה בעיר הוד השרון שבית המשפט הורה כי עליו להתרחק ממנה למרחק של 2 ק"מ. בכך הוכיח הנאשם כי אינו ראוי לאמון בית המשפט וכי הוא לא מקיים הוראותיו. יחד עם זאת, גם כאן, הפרת ההוראה החוקית לא לוותה בביצוע עבירה פלילית מצד הנאשם.

9. כאשר מדובר בעבירות רכוש הכוללות התפרצות או נסיון התפרצות לבתי עסק ובתי מגורים על מנת לבצע גניבה או עבירה אחרת, הרי שמדיניות הענישה, כעולה מפסיקת בית המשפט העליון, ידועה ומוכרת ועניינה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל על עברייני הרכוש. זאת נוכח הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הנזכרים לעיל ונוכח העובדה שעבירות אלה קלות לביצוע וקשות לחשיפה. עוד מדברת הפסיקה על השבת הבטחון האישי לאזרחי המדינה והרתעת העבריינים, בפועל או בכוח, מלבצע עבירות רכוש אלו.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כמפורט לעיל, ונוכח מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, כנזכר, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם עבור כל אחד מהאירועים מושא כתב האישום המתוקן נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר, לצד רכיבים נלווים; ולגבי כתב האישום המצורף, בגין הפרת הוראה חוקית, נע מתחם העונש ההולם ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר.**

10. "אמר שבאתי לכלל מסקנה כי כל אישום בכתב האישום המתוקן מהווה אירוע נפרד, כמשמעותו בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, הקובע: **"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם"**.

כפי שנפסק -

"כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שואמה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו" (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15), בפיסקה 22 לחוות דעתו של כב' הש' סולברג).

ובענייננו - שני נסיונות ההתפרצות בוצעו על ידי הנאשם בהפרש של 10 ימים; נסיון התפרצות אחד בוצע בבית מגורים ואילו הנסיון שני בוצע בבית עסק; אין קשר ענייני בין שני המבנים אליהם ניסה הנאשם להתפרץ (דברי הנאשם לשרות המבחן לפיהם מדובר בסכסוך כספי עם אחר לו שייכים שני המקומות לא הוכח); וביצוע העבירות באישום אחד לא נועד להקל או לאפשר את ביצוע העבירות באישום השני. לפיכך, ענין לנו בשני אירועים נפרדים לגביהם יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, כמפורט לעיל.

11. ומכאן לבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

א. **עבר פלילי -** עיון בגליון הרשעותיו של הנאשם (תע/1) מעלה שלנאשם עבר פלילי מכביד למדי. לנאשם 7 הרשעות קודמות מאז שנת 2002, כאשר בשנת 2004 הוא נדון ל-18 חודשי מאסר בגין 28 תיקי משטרה שעניינם עבירות רבות של התפרצות לרכב, גניבה מרכב, התפרצות לבית מגורים, גניבה, הפרת הוראה חוקית ועוד; בשנת 2006 נדון ל-20 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש וסמים; בשנת 2009 נדון ל-18 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש וסמים; בשנת 2011 נדון ל-5 שנות מאסר בגין עבירות שוד מזוין, סיוע לשוד מזוין, קשר לפשע והדחה בחקירה; בשנת 2014 נדון לחודש מאסר בגין עבירת איומים.

יצוין שאת העבירות נשוא תיקנו ביצע הנאשם בדיוק שנה לאחר שחרורו מהכלא בחודש ינואר 2016.

ב. **קיומו של מאסר על תנאי בר-הפעלה או חב-הפעלה? -** עיון בתע/2, גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע במסגרתו הוטלו על הנאשם, בין היתר, 5 שנות מאסר לצד מאסר על תנאי בן 12 חודשים, מעלה כי באירוע העיקרי הורשע הנאשם בכך שנכנס לתחנת דלק באשדוד, כשהוא רעול פנים, ונושא בידו אקדח (גז, זיקוקים או הזנקה). הנאשם ירה הצידה ולעבר המוכר בחנות ודרש ממנו כסף. הנאשם לקח כשלל השוד 1,500 ₪ ושתי שקיות מלאות חפיסות סיגריות, תוך שהוא מאיים על המוכר ומונע ממנו לשוחח בטלפון הנייד. בית המשפט גזר על הנאשם, בין היתר, 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה בה הורשע בתיק זה, "או כל עבירת רכוש שהיא פשע". מן המקובץ עולה כי עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם הוא בר הפעלה בתיקנו.

נשאלת השאלה האם - נוכח העובדה שהנאשם הורשע בשני אירועים נפרדים ובשתי עבירות נפרדות של נסיון התפרצות, אשר כל אחת מהן מפעילה את התנאי - מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה? לשאלה זו יש להשיב בחיוב.

סעיף 55(א) לחוק העונשין קובע -

"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

סעיף 56 לחוק קובע -

"56(א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים

שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת."

עיננו הרואות כי נוכח הוראת סעיף 56(ב) לחוק לא ניתן להורות על הארכת מאסר מותנה כאשר מדובר בשני אירועים ושתי עבירות, אותן עבר הנאשם במסגרת התיק המאוחר למועד הטלת המאסר על תנאי, כאשר כל אחת מהן מפעילה את המאסר על תנאי וכאשר תנאיו של סעיף 85 לחוק העונשין (הארכה נוספת של תקופת התנאי לגבי "אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור") אינם חלים.

מכאן, לא ברורה המלצתו של שרות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, כאשר תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי חב הפעלה בן 12 חודשים, מבלי ששרות המבחן התייחס לאפשרות התיאורטית (שאינה קיימת נוכח המצב המשפטי כמפורט לעיל) להארכת התנאי.

ג. תסקיר שרות המבחן, חריגה מטעמי שיקום? - אכן, תסקיר שרות המבחן סוקר נסיבות חיים שאינן פשוטות כלל ועיקר של הנאשם, אשר מגיל צעיר נחשף לזוג הורים מכורים לסמים, לאב המבצע עבירות פליליות ובא ויוצא מהכלא, כאשר הנאשם מועבר ממסגרות סגורות לפנימיות, חובר לחברה שולית ומשתמש בסמים. יחד עם זאת, והגם שיש בסיס להתרשמות שרות המבחן שכעת רצונו של הנאשם לערוך שינוי מהותי באורחות חייו נוכח מקום עבודה יציב וגילוי אחריות למשפחתו, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שאת העבירות מושא תיקנו ביצע הנאשם כשנה לאחר שחרורו ממאסר ארוך בן 5 שנים, כשעונש מאסר על תנאי תלוי ועומד מעל ראשו, והעיקר - כאשר אז - כמו היום - כבר היה נשוי לאשתו השניה ו-3 ילדים קטנים היו נתונים לאחריותו, דהיינו, כשהוא נתון באותן נסיבות אישיות שלא נולדו לאחר ביצוע העבירות.

חרף האמור לעיל, ועל מנת ליתן לנאשם הזדמנות להוכיח כי אכן מתכוון הוא לעלות על דרך המלך ולזנוח את דרך הפשע, מצאתי שלא למצות עמו את הדין, למקם עונשו שלא ברף העליון של מתחמי הענישה ההולמים אותם קבעתי, ולהורות על חפיפה חלקית של עונש המאסר שיוטל לעונש המאסר המותנה שיופעל.

ד. הודאה, נטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי - עוד מצאתי להתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו הביע חרטה כנה ואמיתית והביא לחסכון בזמן שיפוטי יקר.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן 12 החודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ (מחוזי ב"ש) 47199-05-11 (גזר דין מיום 21.11.11).

עמוד 7

עונשי המאסר ירוצו על ידי הנאשם בחופף ובמצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו - 12-20.1.17 וכן מיום 9-10.4.17.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, כשבדיו תעודת זהות, ביום 1.11.18 בשעה 11:00, כאשר עד להתייצבות למאסר יחולו כל התנאים המגבילים, לרבות תנאי הערובה הכספית, בהם נתון הנאשם.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של החזקת כלי פריצה, היזק לרכוש בזדון והפרת הוראה חוקית.

ה. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים מושא אישומים 1 ו-2 בסך 1,500 ₪, לתשלום עד ולא יאוחר מיום 10.12.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד , הנאשם ובא-כוחו.